

Το προβαλλόμενο εικαστικό έργο είναι το "Έναστρη Νύχτα πάνω από τον Ροδανό" (1888), του Βίνσεντ βαν Γκογκ. Κάτι μυστήριο και γι' αυτό υπέροχο φωτίζει τον δρόμο στους δύο διαβάτες.

Μία υποψία, ένα φως, μία ελπίδα,
τους κάνει να ενώνουν τα χέρια.
Κάθε φορά,
για λίγο ακόμα!

Λίγο ακόμα

Είπαμε χωρίσαμε
τους λόγους αναλύσαμε
το τέλος συμφωνήσαμε
και
στο "σ' αγαπώ για πάντα"

Απόσταση θεσπίσαμε
και χώρια περπατήσαμε
μόνοι μας δακρύσαμε
μα
μέσα μου στέκεις πάντα

Η Καρδιά στέκει πυξίδα
κι η καινούρια μου σελίδα
γράφει πάλι τ' όνομά σου
και κτυπά για τ' άγγιγμά σου

Λίγο ακόμα, μου ζητάει
λίγο ακόμα κι ας πονάει
λίγο ακόμα το Μαζί
Λίγο ακόμα Εγώ κι εσύ
Λίγο ακόμα η ζωή

Για σένανε φεγγάρι μου
φυλάω κάθε χάδι μου
δάκρυ στο μαξιλάρι μου
και
θα σ' αγαπώ για πάντα

Κι ακόμα κι αν σε έχασα
καθόλου δε σε ξέχασα
ποτέ δε σε ξεπέρασα
μα
μέσα μου στέκεις πάντα

Η Καρδιά στέκει πυξίδα
κι η καινούρια μου σελίδα
γράφει πάλι τ' όνομά σου
και κτυπά για τ' άγγισμά σου

Λίγο ακόμα, μου ζητάει
λίγο ακόμα κι ας πονάει
λίγο ακόμα το Μαζί
Λίγο ακόμα Εγώ κι εσύ
Λίγο ακόμα η ζωή